

Bezerédj Imre elbúcsúzik az élettől

- *Regéci népmonda nyomán* –

Híres vitéz, jeles hadvezér volt Bezerédj Imre, párviadalban, hadvezetésben nem volt párja. A fejedelem nagyon szerette, mert egyszer az ő szeme láttára negyvenkét osztrák tisztet győzött le. Hinni sem akarta a fejedelem, amikor hírül hozták:

- Bezerédj árulásra készül!

Mégiscsak hinni kellett, mert Bezerédj felesége jelentette fel az urát, neki elárulta a tervét. Bezerédj Imre a haditörvényszék elé került, az meg hazaárulás miatt halálra ítélte.

Rákóczi sírt, amikor az ítéletet kimondták, de ez ellen ő sem tehetett: az árulónak ez a büntetése. Sárospatakon volt a siralomház, oda vitték Bezerédjt kivégzés előtt. Megkérdezték tőle, mi a végső kívánsága. Bezerédj egy tükröt kért. Kérdezik tőle a volt tisztársai:

- Ugyan minek az a tükör?

- Azt akarom megnézni, most is olyan bátor vagyok-e, mint amikor az osztrákokkal verekedtem. - Aztán megkérte a tiszteket, hallgassák meg búcsúversét:

El kell menni, meg' kell halni,

Bevégeztem az életem.

Bűnös valék; itt a halál,

Tovább már nincs kegyelem.

Nem is volt: másnap a hóhér kivégezte.